

Sygn. akt I ACz 204/13

POSTANOWIENIE

Dnia 5 kwietnia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie I Wydział Cywilny w składzie następującym

Przewodniczący:	SSA Anna Pelc

po rozpoznaniu w dniu 5 kwietnia 2013 r. na posiedzeniu niejawnym

sprawy ze skargi **K. H.**

o wznowienie postępowania w sprawie z powództwa (...) **Sp. z o.o. w R.** przeciwko **K. H., prowadzącej działalność gospodarczą pod nazwą L. K. H. w R.**, sygn. akt VI GNc 494/12

na skutek zażalenia K. H.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Rzeszowie VI Wydział Gospodarczy

z dnia 11 lutego 2013 r., sygn. akt VI GNc 26/13

p o s t a n a w i a:

o d d a l i ć zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy – Sąd Gospodarczy w Rzeszowie zwolnił pozwaną K. H. od opłaty sądowej od skargi w 9/10 częściach, odmawiając jednocześnie dalszego zwolnienia od tej opłaty.

Według ustaleń Sądu Okręgowego powódka pozostaje we wspólnym gospodarstwie domowym z mężem. Poza domem w stanie surowym zamkniętym o pow. 170 m², nie posiada innego majątku. Źródłem jej utrzymania jest zasiłek chorobowy w wysokości 3.000 zł netto. Mąż pozwanej nie ma własnych dochodów, pomaga jej w prowadzeniu działalności gospodarczej, która nie przynosi dochodu. Pozwana korzysta z pomocy finansowej rodziców w wysokości 500 zł oraz jest w trakcie negocjacji z bankiem co do spłaty rat kredytu. Miesięczne wydatki pozwanej związane z utrzymaniem mieszkania, leczeniem, wyżywieniem i spłatą rat kredytu wynoszą łącznie 3.500 zł.

W ocenie Sądu Okręgowego w opisanej sytuacji pozwana jest w stanie ponieść 1/10 część opłaty sądowej od skargi, która wynosi 10.749 zł, natomiast wysokość innych kosztów sądowych na tym etapie postępowania nie jest znana.

W zażaleniu na powyższe postanowienie pozwana, zarzucając naruszenie art. 102 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t. jedn. Dz.U. z 2010 r. nr 90, poz. 594 ze zm.), wniosła o jego zmianę i zwolnienie jej od kosztów sądowych w całości, ewentualnie domagała się uchylecia postanowienia i przekazania sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania. Wskazywała, iż prowadzona działalność gospodarcza nie przynosi jej żadnych profitów, a jedynym jej źródłem dochodu jest zasiłek chorobowy, z którego po dokonaniu potrąceń komorniczych pozostaje kwota niewystarczająca na pokrycie wszystkich niezbędnych wydatków.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Opisana w zażaleniu sytuacja materialna pozwanej została już uwzględniona przez Sąd Okręgowy, który zwolnił ją od opłaty sądowej od skargi w znacznej, bo aż 9/10 części.

Bezsporne jest, że pozwana pobiera zasiłek chorobowy w kwocie 3.000 zł, którego podstawą naliczenia musiały być odpowiednio wyższe dochody. Skoro też decyduje się na kontynuowanie nierentownej działalności gospodarczej, to zapewne trudności jej firmy mają charakter przejściowy, a takie nie są wyznacznikiem możliwości ponoszenia przez stronę kosztów sądowych. Również fakt, iż pozwana dysponuje niewykończonym domem świadczy o tym, że nie jest ona osobą ubogą, a tylko do takich adresowana jest pomoc socjalna od Państwa w formie zwolnienia od kosztów sądowych. Podkreślając konieczność ponoszenia wysokich kosztów utrzymania rodziny, nie wskazała przy tym żadnych uzasadnionych powodów, dla których jej mąż, mimo trudnej sytuacji rodziny, nie pracuje i nie ma własnych dochodów, które przyczyniłyby się do utrzymania wspólnego gospodarstwa. Trafnie w tej sytuacji uznał Sąd Okręgowy, że pozwana powinna przynajmniej w niewielkiej części partycypować w kosztach postępowania wywołanego jej skargą.

Z tych względów zażalenie należało oddalić, na podstawie art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.